

A Győri Ítéltábla a dr. Bartha Sándor ügyvéd által képviselt **felperesnek** a ...által képviselt **alperes** ellen személyiségi jog megsértéséből eredő igény iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék 2018. július 9. napján kelt 13.P.20.128/2017/26. számú ítélete ellen a felperes által 27. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyalás alapján - meghozta a következő

í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja, és az alperest terhelő marasztalás tőkeösszegét 600.000 (Hatszázezer) forintra felemeli, egyúttal a kamat megfizetésére vonatkozó rendelkezését akként pontosítja, hogy az elsőfokú ítéletben írt időponttól az alperes a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot köteles fizetni.

Mellőzi az elsőfokú ítélet perköltség, illetve a feljegyzett illeték megfizetésére vonatkozó rendelkezéseit. Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 114.300 (Egyszáztizennégyezer-háromszáz) forint elsőfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy az illetékügyben eljáró hatóság felhívására fizessen meg az állam javára 63.000 (Hatvanháromezer) forint feljegyzett első- és másodfokú eljárási illetéket, az ezt meghaladó 189.000 (Egyszáznyolcvankilencezer) forint feljegyzett első- és másodfokú eljárási illetéket az állam viseli.

Ezt meghaladóan az elsőfokú ítélet megfellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperes javára 28.575 (Huszonnyolcezer-ötszázhetvenöt) forint másodfokú perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes az **Település 1i** Önkormányzat szociális szolgálatánál dolgozott és ellene a Nemzeti Adó- és Vámhivatal ... Regionális Igazgatósága előtt büntetőeljárás folyt, valamint munkáltatója a munkaviszonyát rendkívüli felmondással megszüntette. A felperessel szemben a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 2015. május 15. napján kelt határozatával a nyomozást megszüntette arra figyelemmel, hogy a felperes javára kifizetett többletbérezés alapjául szolgáló okiratokat a feljelentő **Település 1i** Önkormányzat Szociális Szolgálatának vezetője, a 2014. április 30-án kelt „illetményváltozásról szóló értesítés közalkalmazotti jogviszonyban” megjelölésű okiratot pedig a szolgálat gazdasági vezetője aláírta, így a nyomozás adatai alapján nem volt megállapítható a felperes terhére bűncselekmény

elkövetése. A nyomozás során az aláírók azt állították, hogy az okiratokat oly módon írták alá, hogy azt további aláírnivalók közé tették és a kérdéses okiratok tartalmát nem kellően tekintették át.

A munkavégzésre irányuló jogviszonyának megszüntetése miatt a felperes munkaügyi jogvitát kezdeményezett.

Település 1 Város Önkormányzata a www....hu internetes felületén 2014 novemberében a szociális szolgálatnál történekről két képviselő testületi ülés közötti, 31. pontot tartalmazó összefoglalóban jelentetett meg anyagot, mely az interneten jelenleg is elérhető. Az **előterjesztés Település 1 Város Önkormányzata Képviselőtestületének** 2014. november 25-i ülésére készült, annak tartalma az alábbi volt:

„Az Önkormányzati Szociális Szolgálat vezetője 2014. november 11-én arról tájékoztattott, hogy egyik dolgozójuk jogosulatlan mértékű munkabért számfejtett önmagának, erre tekintettel sikkasztás gyanúja miatt az **Település 1i Rendőrkapitányságon** feljelentést tett. Ezzel egyidejűleg a dolgozó jogviszonyát rendkívüli felmondással 2014. november 4. napjától megszüntette. Tájékoztattott továbbá arról, hogy áttekintésre kerültek az intézmény pénzkezelésére, ellenőrzésére, utalványozására vonatkozó szabályzatok. Fokozott figyelmet fordítanak a jövőben a rendszeres személyi juttatások és a nem rendszeres személyi juttatások ellenőrzési nyomvonalának betartására. Az intézmény vezetője a pénzügyekkel és munkaügyekkel foglalkozó kollégák figyelmét felhívta a pénzügyi szabályzatokban leírt kötelezettségek szigorú betartására. Az Önkormányzati Szociális Szolgálatnál hasonló szabálytalanságok megelőzése érdekében javaslom, hogy a 2015. évi belső ellenőrzési tervbe a szabályok betartására vonatkozó utóellenőrzés felvételre kerüljön.”

Az alperes 2014 őszén az esetről televíziós adásában híradást közölt az alábbi tartalommal:

„Sikkasztás gyanúja miatt tett feljelentést a rendőrségen **M K**, a szociális szolgálat vezetője, mert az intézmény egyik **település 2i dolgozója** jogosulatlan mértékű munkabért számfejtett önmagának. A dolgozó jogviszonyát rendkívüli felmondással november 4-én megszüntették. **M K** intézményvezető intézkedett arról, hogy hasonló eset ne fordulhasson elő. Az eset kapcsán a képviselő-testület kezdeményezte a szociális szolgálat utóellenőrzését.”

Az alperes honlapján és facebook oldalán 2014. november 25. - 2015. március 24-ig elérhetően „sikkasztás a szociális szolgálatnál?” címmel az alábbi tudósítás jelent meg:

„A szolgálat egyik dolgozója jogosulatlan mértékű munkabért számfejtett önmagának, emiatt sikkasztás gyanúja miatt feljelentést tett a rendőrségen **M K**, a szolgálat vezetője. Ezzel egyidejűleg a dolgozó jogviszonyát rendkívüli felmondással november 4. napjával megszüntette. A történekről másnap tájékoztatta az önkormányzatot. **M K** intézményvezető intézkedett arról, hogy áttekintsék az intézmény pénzkezelésére, ellenőrzésére, utalványozására vonatkozó szabályzatait. Fokozott figyelmet fordítanak a jövőben a rendszeres személyi juttatások és a nem rendszeres személyi juttatások ellenőrzési nyomvonalának betartására. Az eset kapcsán a polgármester azt javasolja, hogy a hasonló szabálytalanságok megelőzése érdekében a 2015. évi belső ellenőrzési tervbe felvételre kerüljön a szabályok betartására vonatkozó utóellenőrzés.”

Az alperes 2014. november 27-i televíziós adásában a perbeli esettel összefüggésben az alábbi hírányag közlésére került sor:

„Sikkasztás gyanúja miatt tett feljelentést a rendőrségen **M K**, a szociális szolgálat vezetője, mert - **mint kiderült** - az intézmény egyik **település 2i dolgozója** jogosulatlan mértékű munkabért számfejtett önmagának. A dolgozó jogviszonyát rendkívüli felmondással november 4-től megszüntették. **M K** intézményvezető intézkedett arról, hogy hasonló eset ne fordulhasson elő. Az eset kapcsán a képviselőtestület kezdeményezte a szociális szolgálat utóellenőrzését."

Az alperes az információkat **Település 1** Város Önkormányzata internetes felületéről szerezte be, a nyomozóhatósággal nem lépett kapcsolatba. Az alperes anyagaiban az önkormányzat felületein elérhető tartalomtól (a képviselő-testületi előterjesztéstől) annyiban eltért, hogy megjelölte, hogy az eljárás egy **település 2i illetőségű** személy ellen folyik, s az ő munkaviszonyát szüntették meg. Az egyik híradásban ezen felül a „**mint kiderült**” szókapcsolat is szerepelt, mellyel tényként állította be a bűncselekmény elkövetését.

Település 2on az alperes televízió adása fogható volt, előfizetőkkel is rendelkezett.

A felperes 2015. március 10-én felszólította az alperest az általa jogsértőnek tartott médiatartalom eltávolítására, egyúttal helyreigazítást kért. **A helyreigazítási kérésnek az alperes 2015. március 24. napján eleget tett** az alábbi tartalommal:

„2014. november 25-től tényként állítottuk az **Település 1i** Városi Televízió facebook honlapján, illetve a televízió 2014. november 27-i adásában, hogy az önkormányzati szociális szolgálat egy **település 2i** dolgozója jogosulatlan mértékű munkabért számfejtett sajátmagának. Az állítás valóságtartalmáról nem győződünk meg, elmulasztottuk a bűncselekménnyel megvádolt másik fél véleményének közlését az ügyben. Tettük mindezt úgy, hogy a megadott információk alapján egyértelműen beazonosítható volt az érintett személye. Tájékoztatásul közöljük, hogy a volt **település 2i** munkavállaló munkaügyi pert indított volt munkáltatója, az Önkormányzati Szociális Szolgálat ellen, melynek első tárgyalási napja 2015. március 11-én volt **Település 3n**, a Közigazgatási- és Munkaügyi Bíróságon. Az **Település 1** Városi Televízió munkatársai nevében elnézést kérünk az egyoldalú tájékoztatásért és azért, hogy az Önkormányzati Szociális Szolgálat, volt, **Település 2on** élő dolgozóját tudósításunkban bűncselekmény elkövetésével hoztuk összefüggésbe és rossz színben tüntettük fel."

Az alperes eljárásnak hatására a felperes hangulata huzamos időszakban nagymértékben romlott. A lakóhelyéül szolgáló kisközségben (**Település 2on**) közbeszéd tárgya lett a tévéadás után az, hogy a felperes bűncselekményt követett el. Mindez a családját (édesapját és testvérét) is megviselte. Szemtől-szembe a felperesnek és családjának rosszat településükön nem mondtak, de esetenként elfordultak tőlük.

Önmagában a tényállási részben hivatkozott büntetőeljárásról - a fenti tartalommal - **Település 1** Város Önkormányzatának internetes felületéről is hírt szerezhetett az olvasóközönség és - függetlenül az alperestől - a felperes munkahelyi kollektívájában is sokan értesültek a bűncselekmény gyanúja miatt indult eljárásról.

* * *

A részben -a sérelemdíj igény vonatkozásában - megismételt eljárásban a felperes kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest 1.800.000 forint összegű sérelemdíj és annak 2015. október 14. napjától számított törvényes késedelmi kamata megfizetésére.

Arra hivatkozott, hogy a Győri Ítélőtábla Pf.I.20.212/2016/6/I. szám alatti részítéletével az alperes terhére megállapította a jó hírnév megsértését. A kistelepülésnek minősülő lakóhelyén és annak községi önkormányzatánál a tényállásban ismertetett televízióadásból, illetve az interneten közzétett anyagból pontosan tudták, hogy a híryanag róla szól, hiszen az alperes a személyét beazonosíthatóvá tette. A személyét lejárató valótlan tényállítás hónapokon át elérhető volt. Egy zárt kis közösségben élve kellett magyarázkodnia, meg kellett nyugtatnia a közeli hozzátartozóit (nővérét és édesapját), új munkahelyén a munkahelyi vezető kellemetlen kérdéseire is válaszolnia kellett.

Az alperes kísérletet sem tett a valóság tényszerű és pártatlan feltárására az ügyben szereplő valamennyi fél meghallgatására, nem tette közzé, hogy a büntetőeljárás megszüntetésére került sor. Nem kereste meg a nyomozóhatóságot a tudósítás időpontjában ismert valós tények közölhetősége érdekében, s az általa kért helyreigazítás közlésével a jogsértés következményeit csak enyhítette, de nem szüntette meg.

Tény, hogy **Település 1** Önkormányzati Szociális Szolgálatánál is megsértették személyhez fűződő jogait, de a volt a munkáltató jogsértése nem mentesíti jelen per alperesét a saját jogsértő magatartásának következményei alól.

* * *

Az alperes a sérelemdíj igény vonatkozásában a kereset elutasítását kérte. A jogerős részítéletet követően is arra hivatkozott, hogy valótlan tényállítást nem tett, a felperes jó hírnevét nem sérthette meg. A közügyek kapcsán tett tájékoztatásában semmilyen önálló, saját értékelésből fakadó tényállítást nem tett, a híryanagot **Település 1** Város Önkormányzata honlapjáról vette át, az képviselő-testületi előterjesztések között találta.

Álláspontja szerint a felperest csak közeli ismerősei ismerhették fel a híradás kapcsán, környezete pedig már korábban és más forrásból tudomást szerzett a történetről. **Település 2**on az **Település 1**i Televízió adása a per tárgyát képező időszakban nem is volt fogható. Kiemelte, hogy a sérelmezett hírek megjelenése, és a felperes tiltakozása között négy hónap telt el, mely időmúlás önmagában igazolja, hogy a felperesről származó híresztelések más forrásból táplálkoztak, s legfeljebb a felperes kifejezett keresésre kerülhetett elő a jóval korábbi híryanag. A felperes előadásából is az tűnik ki, hogy az eljárásról az emberek nem a per tárgyát képező közlésből, hanem a felperes volt munkatársai nyilatkozataiból értesültek, mellyel összefüggésben a munkáltató ellen pert is kezdeményezett a felperes. A 2016. április 27-i jegyzőkönyvben maga a felperes is akként nyilatkozott, hogy a róla elterjesztett hazugságok forrása az **Település 1**i Szociális Szolgálat, illetve annak dolgozói (P.20.431/2015/6. sorszám alatti jegyzőkönyv 3. oldal 7. bekezdés).

* * *

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 300.000 forintot és annak 2015. október 14-től a kifizetés napjáig járó, a Ptk. 6:48. § (1) bekezdése szerinti mértékű törvényes késedelmi kamatát, egyebekben a felperes keresetét elutasította. Megállapította, hogy peres felek költségeiket maguk viselik. Kötelezte a a felperest 210.000 forint, az alperest 42.000 forint illeték külön felhívás alapján történő megfizetésére.

Rámutatott, hogy a Győri Ítélőtábla Pf.I.20.212/2016/6/I. sorszám alatti részítélete megállapította az alperesi magatartás jó hírnév sértő jellegét, a részben megismételt eljárás csupán a sérelemdíj igény és annak összegszerűsége tárgyában folyt tovább, mely igényre - a jogsértés időpontjára tekintettel - az új Ptk. rendelkezései alkalmazandóak.

Település 1 Város Önkormányzata internetes felületén 2014 óta folyamatosan, változtatás nélkül elérhető a tényállási részben megjelenített szöveg, ezt a szöveget azonban az alperes átdolgozta azzal, hogy megjelölte, hogy a cikkben szereplő személy **település 2i** lakóhelyű, és emellett tényállításként állította be a „mint kiderült” fordulat alkalmazásával a cikkben leírtakat. Az alperes azzal, hogy a hivatkozott önkormányzati előterjesztés anyagát átdolgozta, **megkönnyítette a felperes személyének beazonosítását** a lakókörnyezetén, és a munkahely székhelye szerinti településen is.

A felperest ért sérelmeket a konkrét jogsértéshez **köztudomás** szerint kapcsolható sérelemnek tekintette. A Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében írt körülmények mérlegelésével 300.000 forint sérelemdíjat tartott arányban állónak a jogsértéssel.

Rámutatott, hogy a felperes nővérének (**M E** nek) a tanúvallomása igazolta, hogy a sérelmezett híryanagban szereplő állítás a felperest és családját is **erősen megviselte**, bár szemtől szemben senki nem mondott róluk rosszat, de a községben ez beszédtemává vált, hogy a felperes bűncselekményt követett el. A településen kisboltot működtető **B Gy** tanúvallomásában maga is arról számolt be, hogy a televízióadás után lett a községben mindez közbeszéd tárgya, mely a felperesre rosszul hatott, őt pszichésen erősen megviselte.

Értékelte ezzel szemben azt is, hogy **B G** né - a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt M.258/2015/21. számú eljárásban tett - tanúvallomása szerint - más forrásból - a felperes munkahelyén is beszédtema volt, hogy a felperes illetéktelenül vett el pénzeket, s emiatt fel is jelentették.

A perköltség vonatkozásában a Pp. 81. § (1) bekezdése alapján a felperesre terhesebb 16,66 %-os - 83,33-os arány alapulvétele mellett határozott. A felperes által csatolt ügyvédi megbízási szerződésen alapuló ügyvédi díjat eltúlzottnak találta, és a felperes képviseleti költségét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a alapján határozta meg.

* * *

Az elsőfokú ítélet ellen annak részben - a sérelemdíj igény vonatkozásában - a keresete szerinti megváltoztatása iránt a felperes terjesztett elő fellebbezést.

Arra hivatkozott, hogy az alperesi híradás kapcsán terjedt el a lakóhelyüül szolgáló kistelepülésen (a kozmetikustól kezdve egészen a település önkormányzatáig) annak híre, hogy bűncselekményt követett el. Az **Település 1i** Önkormányzat által közzétett hírhez képest az alperes beazonosítható módon, nyíltan bűncselekmény elkövetésével vádolta.

Iratellenesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a volt munkahelyén már az alperesi tudósítások megjelenése előtt is beszédtema tárgyát képezte a büntetőeljárás és a szolgálati viszony megszüntetése. Ilyen tárgyú időrendiséget magába foglaló bizonyítást az elsőfokú bíróság nem is folytatott le, s a megismételt eljárás adatai megerősítették azt, hogy a manipulált híryanagba a volt munkahelyi vezetőjének közlése alapján került a beazonosítást lehetővé tévő lakóhely megjelölés.

A média és a hírfelületek birtoklása hatalmat és befolyást jelent, mellyel szemben neki semmilyen eszköze nem volt ahhoz, hogy megvédje magát. Elmulasztotta az elsőfokú bíróság figyelembe venni azt, hogy éppen amiatt, mert a munkahelyén is szóbeszéd alakult ki a történetek kapcsán, a sérelemdíj

igényét már eleve csökkentett összegben terjesztette elő, s azt, hogy az önkormányzat szociális szolgálatának magatartása nem csökkentheti az alperes felelősségét. **F J** tanúvallomása sem lett volna a sérelemdíj mértékét csökkentő, illetve kimentést megalapozó körülményként értékelhető.

A jogsértést az alperes nagy nyilvánosság előtt követte el - több ezer előfizetője volt a kérdéses időszakban -, ugyanakkor a tőle elvárhatóság szintjén mellőzte a tényfeltárás valamennyi szabályát, a korábban már megjelent híryanagot is eltorzította, elmulasztotta meghallgatni őt, a büntetőeljárás befejezéséről sem tudósított. Értékelendő az is, hogy három médiafelületén is közszemlére tette a torz tudósítást, ebből két médiafelületen az hónapokig olvasható volt.

Álláspontja szerint nem értékelte az elsőfokú bíróság megfelelően, hogy jelentős érdeksérelmet okozott számára az alperes, élethossziglan kompromittálta egy ezer lelkes községben, ahol tanárként dolgozik.

A meghallgatott tanúk igazolták, hogy ennek hatására rossz idegállapotba került, annyira megromlott a hangulata, hogy nem lehetett vele kommunikálni, s annyira kifordult magából, hogy **B Gy** tanú arra gondolt, hogy valamit el is követhet maga ellen. A torz tudósítás pusztán léte is károsan befolyásolhatja egész hátralévő életét, karrierterveit. Dolgozó, többdiplomás emberként az őt ért súlyos jogsértés ellentételezéseként megállapított összeg megalázó, az még az őt terhelő perköltséget sem fedezi, annak összege alapján az alperes joggal gondolhatja, hogy ennyiért megérte őt „lábtörlőnek” használni.

* * *

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperesi tanúk vallomása nem volt meggyőző, a felperes testvére nyilvánvalóan elfogult volt. súlyos pszichés hátrányt a felperes nem igazolt, így az elsőfokú bíróság mérlegelésen alapuló döntése a sérelemdíj összege tekintetében helyes. Alkalmazottja nem manipulálta a perbeli híradást, a felperes helyreigazítási kérelmének -kárenyhítési kötelezettségének megfelelően - maradéktalanul eleget tett. A büntetőeljárás megszüntetéséről is tudósított, a képviselő-testület ülésén ez elhangzott, s azt közvetítette. A felperes által a perben elvárt riportot nem kellett készítenie a felperessel, ha „arcot kapott volna” az éppen a felperes számára lett volna hátrányos, de ilyen igénnyel nem kereste meg őt. Tudomása szerint a volt munkáltató elleni perben jelentős sérelemdíj igényt érvényesít a felperes, azaz a fellebbezésében foglaltakkal éppen ellentétesen értékeli a volt munkáltató (és annak dolgozói)

közrehatását hírneve csorbulásában, s az elsőfokú eljárásban beszerzett munkaügyi iratokból erről az elsőfokú bíróság is meggyőződhetett.

* * *

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal egészíti ki, hogy a Győri Ítélet tábla Pf.I.20.212/2016/6/I. szám alatti részítéletével a korábbi elsőfokú ítélet jó hírnév megsértésének megállapítása iránti keresetet elutasító rendelkezését megváltoztatva megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jó hírnevét azzal, hogy az **Település 1i** Városi Televízió 2014. november 27. napján sugárzott adásában és annak az alperes honlapján 2015. március 24-ig elérhető videó változatában, valamint facebook oldalán és honlapján 2014. november 25. napjától 2015. március 24. napjáig elérhető „Sikkasztás a Szociális Szolgálatnál?” című tudósítással személyében beazonosítható módon, burkolt tényállítás formájában állította a felperesről, hogy bűncselekményt

követett el. A másodfokú perköltség összegét a peres felek viszonylatában egyaránt 38.100-38.100 (Harmincnyolcezer-egyszáz - Harmincnyolcezer-egyszáz) forintban állapította meg.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (3) bekezdése alapján a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között felülbírálván megállapította, hogy

a felperes fellebbezése kisebb részben alapos.

Az elsőfokú bíróság a részben megismételt eljárásban - a fenti kiegészítéssel - a sérelemdíj igény elbírálásához szükséges körben a tényállást feltárta, azt helyesen állapította meg. Az ítélet tábla álláspontja szerint azonban a sérelemdíj mértéke kapcsán az ügy egyedi körülményeit nem a kellő súllyal értékelte, ezért az ítélet tábla részben indokoltnak találta a felperes fellebbezése alapján a sérelemdíj mértékének felemelését.

A felperesi fellebbezéssel szemben nincs annak jelentősége, hogy a felperes - saját értékelése szerint - mennyiben mérsékelte sérelemdíj igényét arra tekintettel, hogy saját álláspontja szerint sem csak az alperes magatartása vezetett személyiségi jogai megsértéséhez. A sérelemdíj mértékét ugyanis a bíróságnak a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében írt körülményeken túl az ügy egyedi körülményei figyelembe vételével és a hasonló ügyekben kialakult bírói gyakorlatra figyelemmel és nem a felperes elvárásainak megfelelően kell meghatároznia.

Nem találta a bíróság iratellenesnek az elsőfokú ítélet azon megállapítását, mely szerint alperestől függetlenül és **már az alperesi tudósítások megjelenése előtt értesültek a felperes volt munkatársai a felperessel szemben indult büntetőeljárásról.** Az alperes érvelését ugyanis alátámasztotta a felperes személyes előadása is (**Település 3i** Törvénytér P.20.431/2015/6. sorszám alatti jegyzőkönyv 3. oldal utolsó előtti bekezdés: „Az tudom, hogy a szociális szolgálat terjesztette kezdettől fogva a velem kapcsolatos híreket.” „Már amikor jogellenesen megtiltották, hogy bemenjek, az eljárás elejétől kezdve terjedtek ezek a hírek.”)

Ugyanakkor **kellően valószínűsített az, hogy a felperes lakókörnyezete az alperes tudósításából értesült a történetekről,** s ráadásul akként, hogy az alperes eltorzította az önkormányzat által közzétett anyagot, a bűncselekmény elkövetését tényként állította be. A részben megismételt eljárásban bizonyítást nyert az is, hogy az alperesnek **Település 1** városában - a felperes volt munkahelyén - 2336, míg **Település 2on** - a felperes lakóhelyén - 83 előfizetője volt. Emiatt megdőlt az alperes azon védekezése, hogy műsora a felperes lakóhelyén nem volt fogható, s emiatt a felperest a lakóhelyén ért hátrányok nem fűzhetők a magatartásához. Az alperes által hangoztatott időmúlás nem olyan mértékű, mely kizárná, hogy a fokozatosan kialakuló szóbeszédről a felperes csak az állított időpontban értesült.

A sérelemdíj mértékét növelő tényezőként értékelendő az, hogy a felperes **kistelepülésen él és dolgozik,** így a jogsértés negatív hatásai is fokozottan érik, a környezetében élők nagyobb arányban szerezhettek tudomást a per tárgyát képező cikkekben foglalt valótlan tartalomról, mint ahogy az általában egy nagyvárosban élő személy társadalmi kapcsolatait érintően megvalósulna.

Helyesen emelte ki a felperes, hogy a sérelemdíj mértéke kapcsán is értékelést kíván az alperes **sajtószerző minősége** is. A sajtó személyiségi jogsérelmet okozó magatartása - a sérelemdíj mértéke meghatározása - kapcsán értékelni kell azt is, hogy **a sajtó a sértő közlések nyilvánosságra hozatalakor mennyiben tanúsította az elvárható gondosságot.** Ennek körében van jelentősége annak, hogy mennyiben ellenőrizte a forrás hitelességét, más forrásból kapott-e megerősítést, s az

érintett mennyiben kapott lehetőséget a cáfolatra (Fővárosi Ítéltábla Pf.32.20.774/2018/4.). A konkrét esetben az alperes gondossági kötelezettségeinek nem tett eleget.

Ha a büntető eljárás nem vezet elmarasztalásra, a sajtószerv az **érintett személy kívánságára** köteles az olvasókat erről is tudósítani. (PK.14. III.) Arra vonatkozóan nem merült fel adat, hogy a felperes ilyen igénnyel élt, így a büntetőeljárás kimeneteléről való tudósítás elmaradása nem értékelhető az alperes terhére.

Kiemelten vette figyelembe az ítéltábla azt is, hogy a sérelemdíj mértékét akként kell meghatározni, hogy az kellő visszatartó erővel bírjon az újabb hasonló jellegű jogsértések elkövetésétől (preventív hatás). Értékelést kíván az is, hogy a jogsértésre- bár részben eltérő tartalommal - **nagy nyilvánosság** előtt (három különböző médiafelületen: facebook, televíziós híradás és az alperes honlapja) került sor.

B Gy és M E tanúk vallomása csupán megerősítette azt, hogy a felperest **legalább a jogsértés súlyához és jellegéhez, illetve a felperes egyedi körülményeihez életszerűtlen kapcsolódó hátrányok érték.** A felperes családtagjait ért hátrány a felperes igénye keretében nem értékelhető, annak legfeljebb a felperesre vetülő hátránya vehető figyelembe.

Bár az elsőfokú ítélet valóban hivatkozik arra, hogy **F J** tanú vallomását elfogadta, azonban ennek nincs a felperes fellebbezésében említett olyan következménye, mely szerint az elsőfokú bíróság a tanú vallomását az alperes helytállási kötelezettségét csökkentő, vagy a kimentést megalapozó körülményként értékelte volna.

A fenti körülmények együttes értékelése az elsőfokú bíróság által megállapított sérelemdíj összegének felemelését indokolta ugyan, azonban a felperes által igényelt mértékű sérelemdíj alkalmazását az ítéltábla nem találta indokoltnak.

A fentiekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú ítélet fellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, és a sérelemdíj tőkeösszegét - a késedelmi kamat fizetési kötelezettség pontosítása mellett - felemelte.

A megváltozott pernyertességi arányra is tekintettel az ítéltábla **a perköltség tárgyában a Pp. 81.§ (1) bekezdése második fordulata helyett a Pp. 81. § (2) bekezdése alapján határozott,** s a marasztalási összegnek megfelelő felperesi perköltség megfizetésére kötelezte az alperest. Perköltségként vette figyelembe a Győri Ítéltábla Pf.I.20.212/2016/6/I. sorszám alatti részítéletében meghatározott 38.100 forintot, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a.) pontja, (4) bekezdése és 4/A. §-a alapján az elsőfokú, és a részben megismételt eljárás vonatkozásában 76.200 forint áfa-val növelt ügyvédi munkadíjat.

Az illetéktörvény 51. § (1) bekezdése értelmében a részben megismételt eljárásban fellebbezési eljárási illeték már nem merült fel. Az 1.800.000 forint pertárgyérték után számítva a kereseti és az előző felperesi fellebbezés kapcsán felmerült illeték együttesen -az elsőfokú ítélet szerinti - 252.000 forint. A pernyertesség aránya azonban az elsőfokú ítéletben rögzítettel szemben a felperesre terhesebben 25-75 %. Bár a személyiségi jogsértés jogkövetkezménye iránt előterjesztett kereset kapcsán a pertárgyérték a konkrét esetben a meg nem határozható perértéket meghaladó sérelemdíj igény szerint alakul, de a pernyertesség-pervesztesség arányának meghatározása során figyelembe kell venni azt is, hogy a felróhatóságtól független személyiségi jogi szankciók vonatkozásában a felperes keresete részben alaposnak bizonyult, így pernyertessége - arányosítással - 25 %-os

mértékű. Erre figyelemmel az alperes által megtérítendő feljegyzett kereseti és fellebbezési illeték helyesen 63.000 forint. Az ezt meghaladó 189.000 forint eljárási illeték a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 15. § (1) bekezdés utolsó mondata alapján az állam terhén marad, figyelemmel arra, hogy az ítélet tábla a bírói mérlegeléstől függő követelés vonatkozásában a per költségekben a Pp. 81. § (2) bekezdése alapján nem marasztalt felperest egészében mentesítette a meg nem fizetett illeték megfizetése alól.

A részben megismételt másodfokú eljárásban a felperes fellebbezése csak kisebb részben bizonyult alaposnak. A pernyertességére erre eső ügyvédi munkadíj levonásával köteles a felperes az alperes másodfokú per költségeinek megtérítésére. Az ügyvédi munkadíj mértékét az ítélet tábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a.) pontja, 3. § (5) és 4/A. §-a alapján határozta meg a rendelkező részben foglaltak szerint.

Győr, 2019. január 17.

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros Zsolt sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.
bíró